

Soldat Anna Pehrs, Centrumkåren Haga Mölndal

Soldat Anna Pehrs har avlidit 98 år gammal. Anna Pehrs föddes i Rättvik och växte upp under trygga förhållanden i dåtidens storfamilj. På 30-talet då Siljansocknarna var centrum för en storväckelse, lämnade hon sitt liv åt Gud och kallelsen in i Frälsningsarmén var definitiv. Det gav riktningen för hennes liv, men som hon själv berättat medförde det kamp, strid och tårar. I den högkyrkliga dalamiljön var det svårt att acceptera hennes vilja att bli frälsningssoldat.

Anna var en bestämd och envis ung dalkulla och på grund av arbetsbrist på hemorten lämnade hon som 19-åring hembygden för storstaden Stockholm. Där kom hon att tillhöra Frälsningsarméns Sjunde kår, nuvarande Söderkåren och det var därifrån hon kom till Frälsningsarméns Officersskola år 1937 och tillhörde kadettringen "Entusiasterna". Anna fullföljde ca tio års heltidstjänst på olika kårer i vårt land.

Att Anna sedan kom till Mölndal, såg hon som de beredda gärningarnas väg, och att hon inte längre var officer kompenserade hon genom ett aktivt soldatskap. Sin helhjärtade och trogna tjänst utförde Anna som både sekreterare och inte minst som skattmästare.

Anna var en stark profil i kåren, hon ägde en integritet och värdighet, var väl känd bland mölndalsborna, därför att hon flera dagar i veckan stod utanför Hemköp där hon sålde Stridsropet och kollekerade. År 2006 mottog hon Stridsropets förtjänstmärke i guld. Sin uppgift tog hon på allvar och citerade ibland; "Jag tigger ej, jag bara samlar, jag är en Konungs sändebud." Det fick hon verkligen vara.

Mötesfrånvaro var sällsynt för soldatskapet gavs första prioritering. Anna hade humor, hade åsikter och synpunkter, visste vad hon ville och vågade också säga det. Hon visade gästfrihet och flera vänner har varit föremål för hennes omsorg och kärlek.

Inför hennes 90-års dag gjorde undertecknad för Stridsropets räkning en intervju med Anna. En fråga löd; "Vad har betytt mest för dig i livet?". "Det har skiftat. Men som dagen har varit, så har även kraften varit. När uppgifterna hopade sig i livet, och allt gick igenom, förundrades jag. Det behöver inte vara så storslaget och märkvärdigt. Gud fordrar att man bara finns till för hans förfogande. Att jag har kunnat fylla en uppgift. Ändå finns det en känsla av att inte ha räckt till. Man blir tvungen att lämna det som ligger bakom, för man

får det inte tillbaka, och man måste inlemma det och sig själv i utvecklingen. Livet är en utveckling, och man måste lära sig sortera i livet."

Så länge Annas krafter räckte till var hon aktiv och engagerade sig i allt som rörde kåren.

Under hela sitt liv fanns Anna till Guds förfogande. Hon gav honom sitt liv, och sin kropp donerade hon till läkarvetenskapen för forskning och till utbildning av blivande läkare. Därför samlades vänner och soldatkamrater fredagen den 7 september till en minnesgudstjänst. Officiant var major Birgitta Cederholm Nilsson, som i sitt minnestal utgick från orden i Ef. 2 "Ty av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva, ty Guds gåva är det". Minnestal hölls också av soldat Ingrid Nilsson, som framför allt vittnade om Anna som en god och trofast vän, inte bara för henne själv utan också för hennes familj. Anna blev som en extra mormor för sonen Anders Belin. Fanjunkare Lars Åhrman talade för kåren, där han i sitt tal omnämnde Annas klarsynthet och profetiska skärpa.

Strängmusikkåren och hornmusikkåren medverkade och musikanter Anders Belin spelade också ett trombonsolo på sången "Jag har hört om en stad ovan molnen". Sången och musiken som inramade gudstjänsten var till stor del enligt Annas önskemål.

Annas tid på jorden har nått sitt slut och vi tackar Herren för Anna och hennes livsverk. Vi gläds över att hon har överunnit och får vila ut efter ett långt liv.

Birgitta Cederholm Nilsson